

2.2. Методологични принципи на функциониране на ТДС

При статистическата обработка на данните за населението се спазва принципът събитията да се отнасят към населеното място, обично за местоживееене на лицата (определя се от настоящия адрес), с които са настъпили събитията.

Отделните демографски съвкупности (събития) се отнасят така: ражданията - към населеното място, в което обично живеят родителите (майката) на детето; умиранията - към населеното място, в което обично е живяло починалото лице; женитбите - към населеното място, в което обично живее мъжът; бракоразводите - към населеното място, в което обично са живели съпрузите до момента на тяхната раздяла.

Данните за броя на населението и неговите структури в териториален разрез и неговото естествено и механично движение се представят според административно-территориалното и териториалното деление на страната в края на годината.

До 1992 г. населението по възраст е изчислявано по метода на придвижване на всяка възраст (преминаване от една възраст в друга). От 1993 г. тези изчисления се правят чрез пресмятане с елементарни съвкупности.

До 1964 г. общо за страната и в регионален аспект е изчисляван броят на наличното население, а от 1965 г. - броят на постоянно население.

2.3. Основни понятия

Наличното население включва:

- постоянно наличното население - лицата, които живеят постоянно в страната и към дадения момент (датата на преброяването или края на текущата година) не са я напускали;
- временно присъстващите лица - лицата, които живеят постоянно извън пределите на страната, но към момента на преброяването (или края на текущата година) се намират в нея.

Постоянното население включва:

- постоянно наличното население;
- временно отсъстващите лица - лицата, които живеят постоянно в страната, но към дадения момент отсъстват от нея за по-малко от една година.

Понятието **раждане** означава завършване на бременност, която има за резултат раждане на дете. Включват се раждания на живородени и мъртвородени деца и се изключват абортите.

За **живородено** се смята дете, което при завършване на бременността, независимо от продължителността ѝ, е с тегло 1000 или повече грама и е дало признания на живот. Признанията на живот са дишане, сърдечна дейност, пулсация на пъпната връв или волево движение на мускулите. При наличието на един от тези признания се смята, че детето е родено живо.